

Φωτολίκη

Παναγιώτης Μουστάκης

Γεννήθηκα στην Αθήνα τότε που έμοιαζε ακόμα ανθρώπινη..

Λατρεύω τις αναβάσεις στα βουνά γιατί «όταν κοιτάς από ψηλά μοιάζει η γη με ζωγραφιά»..

Μου αρέσουν τα ταξίδια μα πιο πολύ το προσκύνημα στη Μάνα Γη της Μικρασίας την ποτισμένη από τον Ιδρώτα και το Αίμα των προγόνων μου.

Ασχολούμαι ερασιτεχνικά με τη φωτογραφία, έχω όμως μια δυνατή σχέση αγάπης μαζί της και πάντα ζητούσα «κάτι παραπάνω» από το απλό πάτημα ενός κουμπιού..

Μια φωτογραφία όσο χίλιες λέξεις; Για μια δυνατή φωτογραφία μπορεί να μη φτάνουν και όλες του κόσμου οι λέξεις..

Τι είναι ωραία φωτογραφία; Αυτή που η λήψη της διαρκεί ελάχιστα δέκατα του δευτερολέπτου και η ανάμνησή της μια ζωή; αυτή που μπορεί να μας γαληνέψει την ψυχή, ή να μας δώσει μια γερή γροθιά στο στομάχι..

Πριν βγω το πρωί από το σπίτι, σιγουρεύομαι πάντα ότι έχω στην τσάντα μου μια φωτογραφική μηχανή «δια παν ενδεχόμενον»...

Όλυμπος - Κακόσκαλα

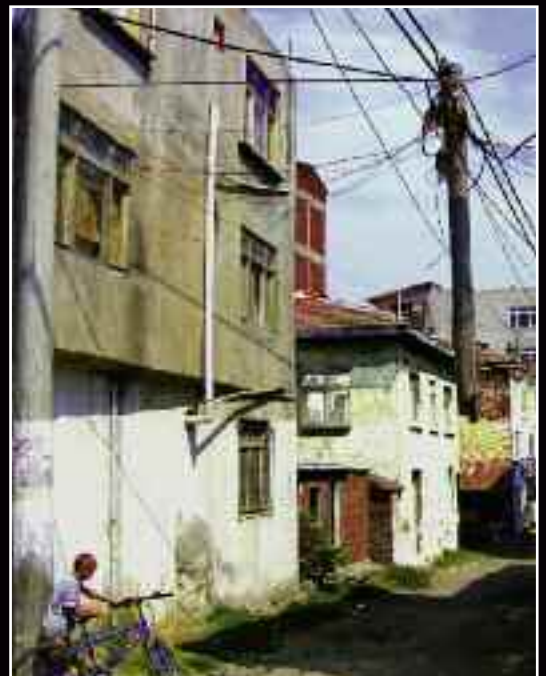

Κάπου στην ομίχλη...

Το λουλούδι που γελά

Τουρκία.
Το μαρτύριο της κολώνας

Κίρφη

